

forslag, er det rimeligt, at det bliver behandlet her i Tinget, og at det i et Udvalg faar den Behandling, som nødvendig maa til, for at vi kunne faa Klarhed over, hvad disse 200,000 Kr. egentlig skulle bruges til, og hvorledes de skulle bruges, og hvad en saadan foreløbig Bevilling fører til. Det, at Sagen ikke er opført paa Finansloven betyder for mig, hvad selve Sagen angaar, ikke saa overordentlig meget. Jeg gaar ud fra, at en fri Bevilling som denne vil faa samme Afgørelse, som om den havde været fremsat paa Finanslovsforslaget for det kommende Aar. Dermed skal jeg anbefale Forslaget til videre Fremme.

K. M. Klausen: Den Gang den højtærede Minister forelagde dette Lovforslag for Folketinget, udtalte han, at vi nu staa paa et Tidspunkt, hvor næsten hele Europa foretager Forsøg med nyt Feltskyts. Naar det forholder sig rigtigt, at man ude omkring i Europa ikke er kommen længere end til at staa ved Forsøg med Hensyn til nyt Feltskyts, forekommer det mig, at et lille Land som vort hellere burde vente lidt og se, hvorledes disse forskellige Forsøg, som gøres ude i de store Lande, falde ud. Vi ville da bedre være i Stand til at bedømme, hvad vi skulle vælge her hjemme. Det kan ikke være de smaa Magters Sag at gaa i Spidsen ved saadanne Forsøg, der maa vi hellere vente, indtil de store Lande have foretaget disse Forsøg. Men dernæst tror jeg heller ikke, det kan være saa paatrængende nødvendigt at faa denne Bevilling, thi den højtærede Minister udtalte samtidig den Dag, da Forslaget blev forelagt, at takket være de rigelige Bevillinger, som Rigsdagen har givet ham, havde vi for det første en ypperlig Granatkardætsk, vi havde faaet røgfrit Krudt, og vi havde faaet en Spadebremse anbragt paa Kanonerne, hvorved Tilbageslaget hemmedes, og han udtalte, at det ikke var nogen paatrængende Nødvendighed for os at faa nyt Skyts. I Henhold til disse Udtalelser kan jeg ikke forstaa, at han vil fremsætte dette Forslag og forlange saa stor en Bevilling til Forsøg. Staa vi virkelig saa godt i det, lad os saa hellere glæde os ved det, vi have, og se Tiden an for at udfinde, hvorledes Forsøgene ude i de store Lande falde ud. Ganske vist indrømmede den højtærede Minister, at der nok kunde være enkelte Mangler. Han sagde saaledes, at de Soldater, der havde været inde, havde set, at Vognhjul kunde gaa i Stykker og Lavetter

kunde revne, men det er jo altsammen Smaating, der meget godt kunne ændres ved de rigelige Bevillinger, der i Forvejen ere givne til Krigsministeriet. Vi have ved Finanslovens anden Behandling bevilget ikke mindre end 10,051,000 Kr. til Krigsministeriet. Ud af dette uhyre store Beløb kunde sikkert disse Forsøg og Prøver afholdes. Der er til Forsøg og Prøver alene paa Finanslovens § 26 bevilget 50,000 Kr. Paa § 22 have vi til Prøver og Forsøg bevilget 60,000 Kr., til Krudt 85,000 Kr., til Ammunition og Haandvaaben 180,000 og i det hele til Kontoen Anskaffelse af Krigsmateriel er der bevilget paa Finanslovens § 22 en Sum af 907,400 Kr. Den højtærede Minister er altsaa ikke forlegen for Penge. Der er ydet ham rigelig Penge til, at Forsøg som disse kunne afholdes. Fra Rigsdagens Side er der derfor ingen Grund til at gaa ind paa de Forlangender, der her stilles, om 200,000 Kr.

Saaledes stiller Sagen sig for mig, rent saglig, men denne Sag har jo ogsaa en anden Side, og det er den politiske. Det er et Forslag, som fremkommer fra et Ministerium, der ikke tager meget Hensyn til Rigsdagen, det er et Ministerium, som naar det passer det, ikke bryder sig om Rigsdagen, men tager Bevillinger paa egen Haand. Et saadant Ministerium, der ikke vil respektere Landets Forfatning, der ikke respekterer Rigsdagens Bevillingsret, synes jeg aldrig burde kunne gennemføre et Lovforslag som dette. Naar jeg altsaa ser paa denne Sag, baade sagligt og politisk, forekommer den mig at være af en saadan Beskaffenhed, at Folketinget under ingen Omstændigheder kan gaa med til den. Jeg skal ikke have noget imod, saaledes som det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) antydede, at Sagen bliver henvist til et Udvalg, men jeg haaber, at det bliver et Begravelsesudvalg.

Wagner: Jeg vil i Modsætning til den ærede foregaaende Taler tillade mig saa bestemt, som jeg formaar, at anbefale Fremme af det foreliggende Lovforslag. Jeg er ganske enig med, hvad den ærede Minister udtalte ved Forelæggelsen, at Materiellets nuværende Tilstand gør Anskaffelsen af ny Feltkanoner i allerhøjeste Grad paatrængende nødvendig. Jeg ved af egen Erfaring, at vort nuværende Materiel er i overordentlig Grad brøstfældigt. Det er allerede fremhævet af den højtærede Minister, at Hjulene jævnlig gaa itu, fordi de ere gamle og slidte; det er jo en